రామి

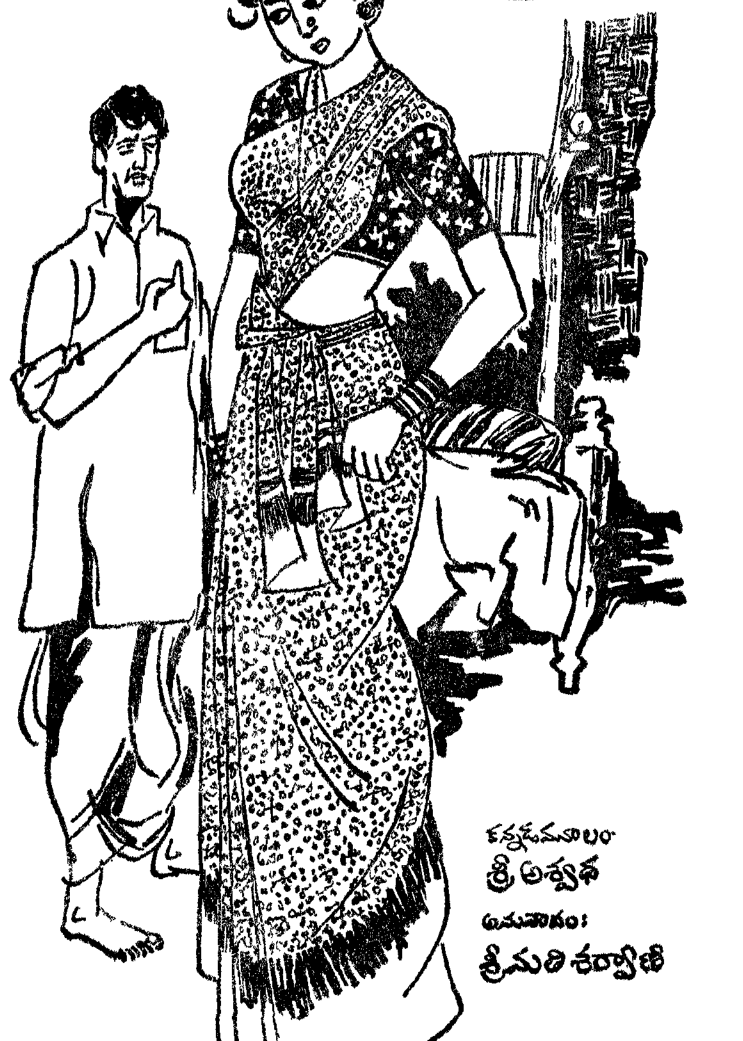

కన్నడమూలం: శ్రీ అశ్వథ

అనువాదం: శ్రీమతి శర్వాణి

రామి ఓ వేశ్య. బెంగుళూరు ఒకేపేట సందులో ఆమె నివాసం. ముప్పైఅయిదేళ్ళు ఉంటాయి. ముగ్గురు పిల్లలు. కడుపు రోజులు బేరాల్లేవు. నాలుగు ప్రాణాలను కాపాడుకోవటమే బ్రహ్మ ప్రయత్నంగా వుందామెకు.

ఇంతకూ రామి అందగత్తె కాదు. సైనికుల లాంటి అంగసౌష్టవం. ఐదు అడుగుల ఎనిమిదంగుళాల ఎత్తు. మొహంలోకూడా మగతనమే కనిపిస్తూండేది ఎర్రటి జుత్తు. పెద్ద నుదురు పెద్ద పెద్ద కనుబొమలు మొండిముక్కు, కొద్దిది జారిన చెంపలు. పైకి ఎత్తి కనిపిస్తూన్న ఎముకలు పై పెదవిమీది సన్నటి మీసం. లావుపాటి పెదవులు మూసోలేనిగడ్డం నిమ్నోన్నతాలు లేని వక్షస్థలం. ఎముకల పాదాలు. ఇలా ఉండేది ఆమె రూపం. విధి గుడ్డిగా లింగభేదం చేయకపోయుంటే రామి సైన్యంలో కనీసం బ్రిగేడియర్ అయ్యుండేది. కాని ఆమె కళ్ళు చిత్రంగా మెరిసేవి కళ్ళతో మాట్లాడటంలో కడు నేర్పరి అలవాటు కూడా. దాని ఆమె పలుకు వయస్సు చేసిన చాల తక్కువ ఇచ్చినే ఏమి ఉండ గా అంతే మధ్యాహ్నమంతా శ్రమపడి అలంకరించుకుని సాయంత్రమంతా తన మొదటి అంతస్తు కిటికీల వరండాలో ఎఱ్ఱదీపం క్రింద కూర్చుని, కళ్లు విలాసంగా తిప్పుతూ, పళ్ళికిలిస్తూ చేత్తో సైగలు చేస్తున్నప్పటికీ రోడ్డుమీద నడుస్తున్న విటులు వేరేచోటికి వెళ్ళిపోతూండేవారు. చుట్టుపట్ల అంతా హౌస్‌ఫుల్ అయ్యాక విధిలేక కొంతమంది ఇటు తిరిగి చూసేవారు. అపుడేఅలావుంటే, ఇక యవ్వన సౌభాగ్యం హరించుకపోయాక ఆమెనుకన్నెత్తిచూసేవారెవరు? అలా అని వూరుకుంటే పొట్టగడిచేదెలా ?

ఇచ్చిన సుఖానికి మారుగా, కొన్ని కష్టాల్లా పిల్లలు కూడాను, కర్మకాకపోతే పుట్టిన మొదటి బిడ్డ మగబిడ్డకావాలా? పదేళ్ళ పెద్దకొడుకు గోపాల్ ఆడపిల్లయినా అయియుంటే ఓ మూడు నాలుగు సంవత్సరాల్లో చేతికి అంది వచ్చి వృత్తి చేపట్టేదికదా అన్న ఆశవుండేది. తనకి బెడద తప్పేది- అనిపించేది రామికి. ఆమె తల్లికి అలాగే సాయపడింది రామి. మొదటి దెబ్బ చాలదన్నట్టు రెండవవాడుకూడా కొడుకే అవ్వాలా? ఆరేళ్ళ రెండోవాడు గోవిందుడు. దేవుడిదయవల్ల (రామి అలా అనుకుంటుంది.) మూడోది ఆడపిల్ల పుట్టింది బొద్దుగా ముద్దుగా ఉంది పిల్ల. ముద్దమ్మ అని పేరుపెట్టుకుంది. ఆ పాపకింకా ఎనిమిది నెలలు మాత్రమే. పిల్లలెవరూ రామి పోలికకాదు. లక్షణంగా పుట్టేరు. పెరుగుతున్నారు. రామి ఎన్నోమార్లు కష్టాలకూ బాధలకూ ఓర్చుకోలేక ఈ పాడు పిల్లలు లేకపోతే బాగుండేది' అనుకునేది. మరుక్షణంలో ఛ పాపిష్టిదాన్ని. అని లెంపలేసుకునేది.

విధి రామి దేహ రచనలో మాత్రం అన్యాయం చేసేడు- కాని స్వభావంతో కాదు. ఆమె స్త్రీ హృదయం మెత్తనిది. తన పిల్లలను అమితంగా ప్రేమించేది. ఎంతో ప్రేమతో వాళ్ళను చూసుకునేది. తనను అమ్ముకునైనాసరే - ఏ మార్కెట్టులోనైనా - వాళ్ళను కాపాడటానికి ప్రయత్నించేది తను చిరిగిన చీరకట్టినా పిల్లల చొక్కాల్లో చిరుగు ఉండేది కాదు. పిల్లలు తిన్నాక మిగిలితే తినేది. లేకపోతే లేదు. ఈ ఉపోషాలు అవీ భరించటానికి దేవుడు తనకు తగినంత దేహదారుఢ్యాన్ని ప్రసాదించాడేమో ననుకునేది రామి పెద్ద కొడుకు ఎక్కడైనా కూలినాలి చేయగలిగినప్పటికీ వాడిని కష్టపెట్టి తనకష్టాలను తగించుకోవటానికిష్టపడలేదు కారణం ... ఆమె ఈమధ్య కంటున్న కలలు.తన కొడుకులు తన దగ్గరకువచ్చే శ్రీమంత విటుల్లా. తన కూతురు వారి భార్యలా అవ్వాలన్న బలమైన కోరిక మొదటిబిడ్డ ఆడపిల్లయ్యుంటే ఆమె మనసెలా పోయేదో చెప్పలేంకాని అలా కాకపోయినందువల్లనే ఈ రోజు ఆమె దానిని వరంగా భావించే రోజులు వచ్చాయి. ఆ కోరికతోనే పిల్లలిద్దరినీ బడికి పంపుతోం దామె. వారు చక్కగా చదువుకొనేలా చూస్తుంది వాళ్ళకి తన పరిస్థితి, సావాసం, తన వ్యవహారాలు వీలయినంత వరకు తెలియకుండా ఉండాలన్నదే ఆమె అపేక్ష అందుకే వాళ్ళు పడుకునే దాకా వరండాలోని ఎఱ్ఱ దీపాన్ని వెలిగించేది కాదు గోపాల్‌కు ఇంకో రెండేళ్ళు గడిచాక ఇంటిని వ్యాపార స్థలానికి దూరి దూరంగా

వు_ హాశ అనుకున్నది

రాని దీని కంతటికీ పెద్దగా అడ్డు నిలుస్తున్నది డబ్బు ఇప్పుడు. అప్పులు రోజురోజుకూ పెరిగి పోతూంటే ఆదాయం రోజురోజుకూ తగ్గుతోంది దేవుడిచ్చిన రూపం ఓ దెబ్బయితే రెండో దెబ్బ ఎయిడ్ తెచ్చిపెడుతోంది మూడోది పిల్లలు [illegible] రాదే ఎల్లుండి వెలిగించ లేకపోవటం [illegible] రెండు మూడు రోజులకో దాని కొరకటకే గానుండేది అందుకే ఈ మధ్య రామి సాయం త్రమే పిల్లలకి అన్నం పెట్టేసి చదువుకోమని చెప్పి వంటవానికి పాలిచ్చి కాస్త సల్లమందు తినిపించి. ముస్తాబు చేసుకొని షికారుకని పార్కువేపు బయలు దేరేది తిరిగిరావటం పిల్లలు పడుకున్నాకనే అలా కాకుండా ముందుగావస్తే పిల్లలకి కొత్త మజ్జారు పరిచయం చేసేది. పార్కులో వేప చెట్టు కిందనే రోజు రామి ఇంటికి తిరిగొచ్చి ఎల్లు దీపం వెలిగించి వరండాలో పడిగాపులు కాస్తూ కూర్చునేది

* *

రామి ఆఖరి సారి డబ్బు కళ్ళచూసి ఆప్పటికే నాలుగు రోజులయింది పార్కులో షికారుల విలాసంగా విహరించి ఎల్లుండి క్రింద రాత్రంతా [illegible] లేక పోయింది ఇల్లో [illegible] నాలుగు దమ్మిడీల [illegible] లిప్‌స్టిక్ [illegible] ఓ చీర ఇం [illegible] [illegible] రాగులు [illegible] అడగటానికి [illegible] అప్పు పెరిగి పోయింది. అయినా వాళ్ళని, వీళ్ళని ప్రతిమాలుకున్నా లాభంలేక పోయింది రామి తన ఒగస్ని ఒక్కొ ఒక్క [illegible] బంగారాన్ని అమ్మి ఓ [illegible] రాగులు పెట్టుకు వచ్చింది దాన్ని పసిరి [illegible] కాచింది. పిల్లలకి పెట్టి తనూ తాగింది. ఐదోరోజు తన అదృష్టం యెలా వుందోనని సాయంత్రానికోసం ఎదురు చూస్తోంది.

పక్కింటి గడియారం ఆరు కొట్టగానే గోపాల్ గోవిందులకు ప్రొద్దుట గంజి ఎంచి ఎక్క పెర చింది వంటవానికి పాలిచ్చింది. సల్లమందు చాలి నంత లేకున్నా డబ్బాలో వున్నంతవరకే తిని పించి తయ్యారులో ఎదురుకోపెట్టింది [illegible] వ్యాక తన అలంకారం ఆరంభించింది ఆరోజు గూట్లోని అద్దంముందు నించున్నప్పుడు తన వయస్సు మొదటికన్నా పదేళ్ళు పెరిగి నట్లనిపించింది. మొహం వాడినట్లుంది కాని ఆమె భయపడలేదు నిరాశ చెందలేదు నాలుకతో బుగ్గలు పొంగించి చూసుకుంది. బుగ్గా తెగిరేసి. చిరునవ్వు నవ్వింది ఉన్న కాస్త జుత్తుకు కొంచెం ఎక్కువగానే టాంకో లావెండర్ నూనె రాసి మిలమిల మెరిసేలా దువ్వుకుంది ఎక్కపాపిడి తీసి ఉంగరాలు మొహంమీదపడేలా పిన్నులు పెట్టుకుంది. చెరిపేసి [illegible] ప్లాస్టిక్ [illegible] [illegible] పెట్టుకుంది [illegible] గులాబి పువ్వులా అలంకరించుకుంది. మొహానికి

కాస్త ఎక్కువగానే పౌడర్ రాసింది కళ్ళచుట్టూ ఉన్న నలుపునూ, ముక్కుమీది మచ్చపునూ పై పెదవి మీదున్న మీసాలనూ కప్పిపుచ్చ టానికి ప్రయత్నించి విఫలురాలై విసుక్కుంది రెండు చెంపలకు బాగా రంగు రాసింది పెదవులకు లిప్‌స్టిక్ రాసింది. కనుబొమల పెదవి కవిసింది కలిసింపడకుండా బొట్టు పెట్టుకుంది కనుబొమ లనుకొంటు [illegible] దిద్దుకుంది కళ్ళకు కాటుక పెట్టుకొని బుగ్గమీద వృష్టి చుక్క పెట్టుకొని తృప్తిపడింది చెవులకు ఓ రూపాయి పెట్టి కొన్న ఇత్తడి లోలకు తగిలించు కొంది [illegible] ఇమిటేషన్ ముత్యాల [illegible] వేసుకుంది దిగజారిన రొమ్ములను ఎత్తి బాడీతో బిగించి రోజారంగు జాకెట్ తొడిగింది ఉన్న ఒక్క అంచువచ్చ చీరను జాగ్రత్తగా కట్టు కుని కొంగు కుచ్చిళ్ళపెట్టి, రొమ్ము కనిపించేలా ఎడమ భుజంమీదికి వేసుకొని పిన్నుపెట్టి [illegible] తేసింది. ఎరుపురంగు నెమలి క్రోటాను [illegible] దగ్గర గుచ్చింది. [illegible] కొంచెం సెంటు [illegible] తన వంటిమీద చల్లుకుంది చేతుల

ఒక షావుకారు స్నేహితుడికి కొట్టు లాంటి గదిలో పడుకోబెట్టాడు. పాపం ఆ రాత్రంతా [illegible] చాలా అవస్థపడ్డాడు ప్రొద్దున్న-

"అబ్బబ్బ రాత్రంతా నిద్రే లేదు కన్ను మూస్తే ఒట్టు" అన్నాడు షావు కారుతో

"అది నీ తప్పు కన్ను మూయకుండా నిద్దెలా వస్తుంది" అని నవ్వేశాడు షావుకారు

కూడా కాస్త పౌడరుపూసి ఇత్తడి. [illegible] గాజు లను రెండు చేతులకూ వేసుకుంది [illegible] ఇత్తడి ఉంగరం పెట్టుకుంది గోడకు తగిలిన [illegible] చర్మంతో చేసిన హ్యాండ్‌బ్యాగ్ అందుకుని పౌడర్, లిప్‌స్టిక్ [illegible] అందులో [illegible] [illegible] హ్యాండ్‌బ్యాగ్ ఎడమ చేతికి [illegible] అంతలోకో ఆమె సింగారం పూర్తి యింది [illegible] [illegible] తప్పుకోటి [illegible] అర గంట కొట్టటం వినిపించింది. అప్పుడు రామి గుమ్మం బయటికి నడిచింది

చీకట్లు దిక్కులు ఆవరించుకుంటూ మూస్తూ వస్తోంది రామి పక్క మేడమీద నుంచి కిలకిల నవ్వటం వినిపించింది.

'రతి బయలు దేరిందేవ్' అంది ఓ కంఠం మెల్లగా.

'మన్మథ విజయాని కోసం' అంది మరో కంఠం మళ్ళీ నవ్వులు. కాని రామి కిదేం కొత్త కాదు [illegible] ప్రయాణంలో ఉన్నప్పుడు అలాగే [illegible] [illegible] ఎప్పటికైనా [illegible] అన్యే [illegible] అనుకుంటూ రామి బస్సుస్టాపుకేసి

నడిచింది.

పార్కులో అపుడే మసక చీకటి క్రమ్ము తోంది. గృహిణి గృహస్థులు ఇంటికి తిరుగు మొహం పెడుతున్నారు. పక్షుల కిలకిలారావం గుడగూడ గూ' అంటున్న సమయం. తనకదే తగిన వేళ అనుకుంటూ రామి పార్కులో ప్రవే శించి విలాసంగా అటు ఇటు చూస్తూ అడుగులు వేయసాగింది. ఓ చోట ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు గడ్డిమీద కూర్చున్నారు వాళ్ళ దగ్గరగా నలుగురు పిల్లలు ఆడుకుంటున్నారు. ఆడవాళ్ళు జరీ చీర కట్టుకొని ఖరీదైన జాకెట్లు తొడిగారు. చెవుల్లో వజ్రాల దిద్దులు. ముక్కుకు రెండువేపులా వజ్రాల ముక్కు పుడకలు మెడలో బంగారు గొలుసులు వేసు కున్నారు. పిల్లల ఆడపిల్లలిద్దరూ పట్టులంగాలు కట్టుకొని పట్టు జాకెట్లు తొడిగారు. మెడలో బంగారు గొలుసు, పతకం, చెవులకు ముత్యాల జూకాలు వేసుకున్నారు. మగపిల్లలు టెడ్ కోటు [illegible] వేసుకొని ఠీవిగా ముస్తాబయ్యారు. [illegible] మేజోళ్ళ బూట్లు తొడుక్కున్నారు.

రామి పిల్లల [illegible] చూసింది తిక్క మరల్చలేక పోయింది ఆమె మాతృహృదయం జాలితో [illegible].

[illegible] ఈ పిల్లలు ఎంత ధన వంతులో [illegible] పిల్లలు రామి మనసు బావురుమని [illegible] ఉహారింపసాగింది. దగ్గరో [illegible] [illegible] చూసి, పిల్లలు [illegible] తమ తల్లుల [illegible] రామి తెలివి తెచ్చుకొంది ఆడవాళ్ళు ఆమెనుచూసి ఒకర్నొకరు చూసు కుంటూ [illegible] ఏదో గొణుక్కుంటూ లేచి పిల్లల్ని లాక్కుంటూ అక్కడినుండివెళ్ళిపోయారు.

రామి తెల్లబోయింది మళ్ళీ తేరుకుని ముందుకు [illegible] ఆమె మోహంలో కృత్రిమమైన నవ్వు తిరిగి పుంజుకొని విలాసంగా ముందుకు నడిచింది అక్కడ కూర్చున్నతన్ని చూస్తే ఎక్కడో చూసినట్లనిపించి ఆశ మొలకెత్తింది. [illegible] నాలుగుంగరాల జరీపేట వజ్రాలపోగులు [illegible] మేలుకోటి అంచుగల ధోవతి ఎంపుషూ. చేతి వేళ్ళకున్న వుంగరాలు అన్నీ ఆమెనుఆతనివేపు ఆకర్షించాయి కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొని అతని దగ్గరగా నడిచింది అతను తనవేపు చూడగానే చిరునవ్వు నవ్వింది. కాని అతను మొహం అటు తిప్పి ఉమ్మేశాడు. రామికి చాలి [illegible] నట్లనిపించింది కాని ఆమెకిదేం కొత్తకాదు. ఇవన్నీ లేకుండా ఎలా జరుగుతుంది అనుకుని ముందుకు సాగింది.

చెమలి ఆకారంగా కత్తిరించిన [illegible] క్రోటను గుబురు ప్రక్కన రాతి బల్లమీద కూర్చున్న ఇద్దరు యువకులు తనవేపే అప్పు డప్పుడు చూడటాన్ని గమనించింది రామి. మెల్లగా నడిచివెళ్ళి వారికెదురుగా ఉన్న బెంచి మీద కూర్చుంది. అందులో ఒకతను సూటు బూటు వేసుకొని సిగరెట్టు పీలుస్తున్నాడు మరొ కడు ఖాదీ ధోవతి కట్టి లాల్చీ వేసుకొని బీడీ తాగు తున్నాడు [illegible] రామివేపునుండి స్నేహి తుని వేపు చూపు [illegible] [illegible]

అతను చిరునవ్వు నవ్వేడు. ఇద్దరి చూపులూ తన వైపు ప్రసరించినపుడు రామి కళ్ళతో సైగచేసింది ఇద్దరూ ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుకుంటూ లేచి బీడీ, సిగరెట్‌లను అక్కడే పారేసి, ఒకరి భుజాలమీద ఒకరు చేతులు వేసుకుని గట్టిగా నవ్వుతూ త్రాగిన వాళ్ళలా తడబడే అడుగులతో అక్కడినుండి కదిలి పోయారు. రామికి తన యవ్వనపు రోజులు గుర్తు కొచ్చాయి. అపుడిలాటి వాళ్ళ నెంతమందిని చూసింది తను! వాళ్ళే తనకోసం వెదుక్కుంటూ వచ్చేవారు. ఇప్పుడో? తనే ముందడుగు వేసినా తిరస్కారం తప్పటంలేదు. రామి గొంతులో ఏదో అడ్డుపడినట్లనిపించింది. కళ్లు చెమర్చాయి కాని వెంటనే తేరుకుని చిరునవ్వును పెదాల మీదకు తెచ్చుకునది తనను ముసురుకుంటున్న ఆలోచనలను దులిపేసి భుజాలెగరేస్తూ లేచి ముందుకు నడిచింది.

కాని ఎక్కడా ఆమెపని సానుకూలపడలేదు. కొంతమంది ఈమెను చూడగానే భూత దర్శనం చేసుకున్న వారిలా గబగబ సాగిపోయారు. కొంతమంది ఈమెనసలు లక్ష్య పెట్టనే లేదు. చీకటి పడుతోంది. దీపాలు వెలిగాయి. పార్కునుండి మనుషులు బయటికి వెళుతున్నారేగాని లోనికి వచ్చేవారెవరూ కనపడలేదు. "రేపు ఏకాదశేనా భగవంతుడా" అని పార్కులో ప్రేతంలా నడుస్తోందిరామి. కానిఆమె అదృష్టంమరీ అంత చెడ్డగా లేదేమో! అదిగో అక్కడొకతను ధర్మాంబుది చెఱువు మెట్లుదిగి వస్తున్నాడు.

వస్తూ వస్తూ తన కెదురుగా వచ్చిన రామి వేపు పరీక్షగా చూసి ముందుకు వెళ్ళేడు. ఆమె గుండె ఆనందంతో వేగంగా కొట్టుకుంది. వెను తిరిగి చూసింది. అతనూ చూసేడు. రామి నవ్వింది. అతనూ నవ్వేడు చిత్రంగా, పేలగా. రామి వందలాది నవ్వుల నెరిగినా, ఈ నవ్వు ఆమెకు క్రొత్తగా అనిపించింది. ఇది అలవాటున్న నవ్వుకాదు. సాభిప్రాయంగా నవ్వింది కాదు. అందులో ఏదో వింత వుంది. రామి సందేహంగా అక్కడే నిలబడింది. అతను నాలుగడుగులు ముందుకు నడచి దీపస్తంభం దగ్గరున్న బెంచిమీద కూర్చున్నాడు తనూవెళ్ళి స్తంభం ప్రక్కనున్న మరో బెంచీమీద కూర్చుంది.

అతనికి సుమారు నలభై ఏళ్ళున్నట్టు కని పిస్తున్నా ఇంకా చిన్నవాడే అయుండాలనిపించింది రామికి చూట్టానికి, పల్చగా, పొట్టిగా, పీలగా గుడ్లగూబలా ఉన్నాడు. తల ముందుభాగం బట్టతల మూడురోజుల నగం నెరిసిన గడ్డంకూడా చెంపలోని గుంతలను దాచలేక పోతోంది. అతని గుండ్రటి కళ్ళు అతను గుడ్లగూబలా కనిపించేట్టు చేస్తున్నాయి. మెడదగర, చేతులదగ్గిరా చిరిగిన క్లోజ్ కాలర్ కోటూ వెలసి దుమ్ము కొట్టుకుని ఉన్న పొట్టిధోవతి. మోకాలు మడిచి బెంచిమీద కూర్చున్నతీరు ఆ పోలికను ఎక్కువ చేస్తోంది. రామి అతన్ని పరిశీలించి చూసికూడా నా మోహానికి ఎన్నుకోటం కూడానా? దొరికిందే పృష్టాన్నం. ఇంతవరకు ఎంతమందిని చూడలా అని తనకు తాను నచ్చచెప్పుకుంది అంతే కాకుండా అతను శ్రీమంతుడు కాదు, సామాన్యుడు కాదు కేవలం అతి బీదవాడనికూడ ఆమె తెలుసుకుంది అయితేనేమి! రెండు మూడు రూపాయలైనా దొరకవా? రెండురోజులు గడిచిపోతాయి ముందు సంగతి తరువాత చూసుకోవచ్చు రామి ఇలా అనుకుంటూ తన వల విసిరింది.

తన చేతి సంచి తెరచి తన సౌందర్య సాధనాలను ఒక్కొక్కటిగా బయటికి తీసి, అద్దంలో చూసుకుంటూ మొహానికి-ముఖ్యంగా ముక్కు, పై పెదవులకు తెల్ల పౌడర్ వేపించింది దానిమీద బుగ్గలకు పఫ్‌తో ఎఱ్ఱ పౌడర్ వేసుకుని, పెదవులరంగు సరిచేసుకుంది. తను ఇలా చేస్తున్నప్పుడు అతను తనవేపే ఆత్రుతతో గమనిస్తూ ఉండటాన్ని అద్దంగుండా గమనించి లోలోపలే పొంగిపోయింది. కాని తను అతనివైపు చూడగానే అతను బెదిరినట్టుగా మరో వేపు మొహం తిప్పటం చూసి నిరుత్సాహం కలిగింది, కాని తను చూడనపుడు తన వేపు చూస్తున్నాడని దృఢ పరుచుకొని పాత వాసనయుంటుంది పాపం" అనుకుని నవ్వుకుంది. అతి కష్టంతో ఓ సారి అతని చూపులతో చూపు కలిపి చిరునవ్వు నవ్వింది. కాని అతను తిరిగి నవ్వలేదు. కాని అతని మొహం ఎఱ్ఱబడటాన్ని గమనించి అదే తనకు కావలసినది అనుకుంది. పాపం వట్టి అమాయకుడిలా వున్నాడు. అన్నీ నేర్పించాలి కాబోలు అనుకుంటూ లేచివెళ్ళి ఆ బెంచి మీదనే కూర్చుంది అతను కూర్చున్న చోటనే కొద్దిగ కదిలి వూరుకున్నాడు

రామి చుటూ చూసింది. దగ్గరగా మనుషులెవరూ లేరు ఇంకాస్త దగ్గరగా జరిగింది. విసురాలని ఇష్టంగా ఉన్నా, కుక్కని తాకటానికి బెదిరే చిన్న పిల్లాడిలా ఆమెవేపు చూశాడతను.

'ఏ వూరు?' నవ్వుతూ అడిగింది రామి.

'అం..' తడుముకుంటూ 'ఇదే...' అన్నాడతను.

'ఈ పార్కుకి రావటం ఇదే మొదటిసారా?"

'లేదు...అప్పుడప్పుడూ..." మాట పెగల్లేదతనికి

'మరి నే నెపుడూ చూడనే లేదే? మీరు నన్నెపుడైనా చూశారా?"

'ఆ...రెండుమార్లు..." తలూపుతూ జవాబిచ్చాడు.

"అలాగా? అయితే మనం పరిచితులమే నన్నమాట' రామి యీసారి స్పష్టంగా నవ్వింది.

అతను ఇకిలించాడు. సొట్టపళ్ళు

'పాపం ఒక్కరే కూర్చున్నారు కదా తోడుగా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుందామని వచ్చాను. కూర్చోనా?'

'అయ్యో... దానికేం.. హ్హహ్హ..

"చిక్కిపోయినట్టుగా వున్నారే! వంట్లో బాగా లేదా? ఏమైనా జబ్బు....."

'ఊహుం. నాతీరే అంత. సుఖానికి నోచుకోని బ్రతుకు.'

'అలాగే కనిపిస్తోంది పాపం సంసారంలో సుఖం..."

'అయ్యో సంసారమెక్కడిది నాకు?"

"ఏం పెళ్ళాం చచ్చి.."

'ఊహు నాకు పెళ్ళే కాలేదు."

"పెళ్ళే కాలేదా?'

'ఊ'

'ఎందుకని?"

"మా అమ్మా-నాన్న ఎంతో శ్రమపడ్డారుకాని పిల్ల దొరకలేదు. వయసు ముదిరాక అసలే వీలు పడలేదు"

"చిత్రంగాఉంది పాపం'

"ఆశ్చర్యం నిజమేకాని నేనుదురదృష్టవంతుణ్ణి"

"అయితే ఇంతవరకూ ఒంటరిగానే బ్రతుకుతున్నారన్నమాట"

"కాక మరో మార్గమేముంది?"

"పాపం బ్రతుకు అసంపూర్ణంగానే ఉండిపోయిందన్నమాట"

అతను తలవూపి వూరుకున్నాడు

"కాని పెళ్ళి కాకపోతేనేం' రామి భావగర్భితంగా నవ్వింది.

"నాకు భయం."

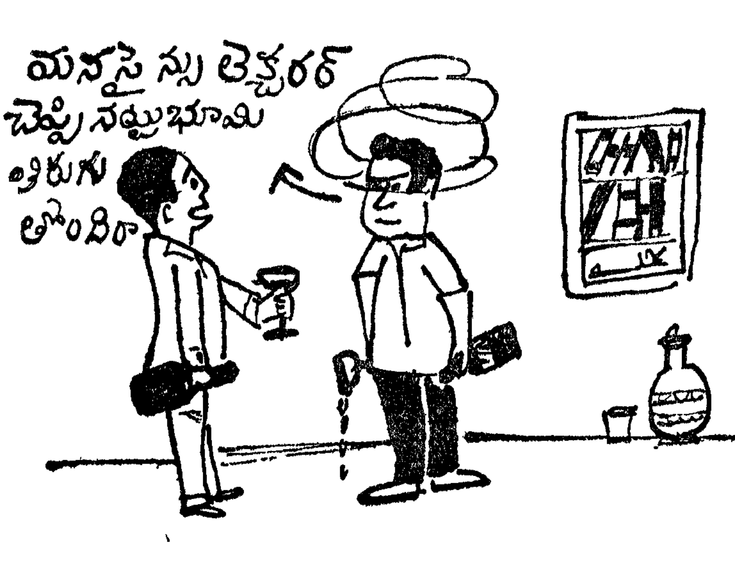

"భయమెందుకూ" రామి గట్టిగా నవ్వింది.

"నే నెవరికీ అక్కరలేదు."

"ఛ! ఏం మాటలవి? ఇదిగో నే నున్నాను మీ సేవకు"

"ఏమిటి?" ఈసారి తదేకంగా రామి మొహం లోకి చూశాడతడు.

'అవును' రామి తలవూపింది

అతనికి నమ్మకం కలగలేదు

"అవహాస్యం చేస్తున్నారా?" అన్నాడు

"లేదు నిజంగానే" రామి భరోసా ఇస్తున్నట్టు అతని చెయ్యి పట్టుకుంది అది రాలుతున్నట్టనిపించింది

"చెయ్యెంత వేడిగా వుందేం? జ్వరం ఏమైనా?"

"లేదు మీ చెయ్యి తగిలి వేడెక్కింది" అతను మొదటిసారిగా సరళంగా మాట్లాడి నవ్వేడు.

'హహ్హ' రామి తనూ నవ్వి చెయ్యి నొక్కింది. కలసిన చేతులను వేరు చెయ్యలేదు ఆ క్షణం నుండి అతను కొత్తమనిషయ్యాడు. అతని పట్టు సడలింది. మొహంలో ఆత్మీయత పుట్టుకొచ్చింది గొంతు పెగిలి మాట సరళంగా సాగిపోయింది తన దారుణమైన, రసహీనమైన ఆత్మకథ ఏకరువు పెట్టేడు. ఆమె వింటూ జాలిపడింది ఓదార్చింది. వాళ్ళిద్దరూ చిరపరిచితుల్లాగ దగ్గరగా కూర్చుని ఎంతోసేపు ఆత్మీయంగా మాట్లాడుకున్నారు. అప్పుడప్పుడు కొంత సరస మాడారు. ఎడారిలో దారి తప్పిన ప్రయాణీకునికి ఒయాసిస్ కనిపించినట్టుగా, పసిపిల్లాడు మొదట ఆటవస్తువును చూసినట్టుగా అతడు మైమరచి ఆమెతో ఆడుకున్నాడు. బురద నీరయి తేనెంగాక-అవీ నీళ్ళేగా గొంతు తడారిపోయినప్పుడు అదిఎంతహాయినిస్తుంది ఇప్పటికేఎన్నోరకాల పరపాలను ఓర్చుకున్న రామి దీన్నీ ఓర్చుకుంది. మరింత ప్రోత్సహించింది కాని ఆమె దృష్టంతా ప్రొద్దుపోవనే ఉంది. ఎప్పటికి ఇంటికి వెళ్ళేను? ఎప్పటికి ఈ ఆట ముగిసేను? రెండు రోజులభత్యం దొరికేసు అన్నదానిమీదేవుంది. ఎనిమిది గంటల రైలుకూత వినిపించగానే ఇక ఇంటికి పోదామా? అంది. అతడు ఆవేశంతో ఓ" అనిఒప్పుకున్నాడు.

* * *

రామి వుంటున్న వీధిలో సందడింకా తగ్గలేదు. రెండు వైపులా కావలసినంత వినోదం. ఈ జంట అలా వెళ్ళగానే కిసుక్కున నవ్వేరు కొందరు మరి కొంతమంది గుసగుసలు చెప్పుకున్నారు. 'గుడ్లగూబా - కొంగకోడీ సరిపోయింది అనటం రామి చెవులపడ్డది. కాని ఆమె దీన్ని లక్ష్యపెట్టలేదు అతను పరేసరి మైమరచి స్వర్గంలో విహరిస్తున్నాడు.

వాళ్ళు ఇంటిని సమీపించేసరికి లోపలి దీపం వెలుగుతూంది. రామి-అతడు ఆమె సర్వస్వమైన ఆ గదిని ప్రవేశించేసరికి పిల్లలు గట్టిగా చదువుకుంటున్నారు. రామి అతడిని చూపించి 'వీరు మీ బాబాయి" అంటూ పరిచయం చేసింది. తరువాత మీ బాబాయి చాలా అలసిపోయారు పడుకుంటారు. ఇవ్వాల్టికి చదివింది చాలు. మీరు వెళ్ళి పడుకోండి అంది. పిల్లలు పుస్తకాలు మూసి నేలమీద పరచిన పక్కలమీద పడుకున్నారు. రామి తన మంచానికి ఆ పక్కలకూ మధ్యనున్న తెర లాగింది.

'పిల్లలెంత ముద్దుగా ఉన్నారో!" అని మెచ్చుకున్నాడతను

"నిజంగానా!" రామి గర్వంగా అడిగింది.

"అవును నా కిలాటి పిల్లలుంటే ఎంత బాగుండేది"

"ఇలా చూడండి ఈ బంగారు కొండని"

రామి మంచం దగ్గరగా కట్టిన ఉయ్యాలలోకి తొంగి చూసింది. అతనూ తొంగి చూసి

"నువ్వు పుణ్యాత్మురాలివి" అన్నాడు.

"చూడాలి మరి కూర్చోండి" ఆమె ఆలోచిస్తూ పక్క పరచిన మంచం వేపు చూపించింది. అతను కూర్చున్నాడు.

అప్పుడే పాప మేల్కొని సన్నగా ఏడవసాగింది. రామి పాపనెత్తుకొని మంచంమీద కూర్చుని కొంగు కప్పుకోకుండానే పాపకు పాలిచ్చి మెల్లగా జోకొట్టి నిద్రపోగానే మళ్ళీ ఉయ్యాల్లో పడుకోబెట్టి వూపింది. మూగవాడిలా ఆమె చలన వలనాలను గమనిస్తూ అతడు చిత్రమైన ఆనందానుభూతిని అనుభవిస్తున్నాడు. రామి మెల్లగా 'గోపాలం' అని పిలిచింది. జవాబు రాలేదు "పిల్లలు పడుకున్నారు" అంటూ రామి లేచి త్వరగా తెరవెనక్కువెళ్ళి గాజుపళ్ళెంలో తాంబూలం సిద్ధంచేసి తెచ్చి అతనిముందుంచి గూట్లోవున్న

"కవులు స్త్రీని ప్రకృతితో పోలుస్తారెందుకని?"

"ఇద్దరిదీ వయస్సు కనుక్కోటం కష్టం గనుక-"

అద్దం ముందునుంచుని కొంగుకు వేసిన బ్రోచి వూడదీసి జాకెట్ బటన్స్ విప్పసాగింది

'తాంబూలంలో ఏముంచుతారు?" చిరునవ్వు నవ్వుతూ అడిగింది.

'ఆం" అతను వక్కపలుకు నములుతూనే అనుమానించటం ఆమెకు అద్దంలో కనుపించింది.

'దక్షిణ ఎంత అన్నాను పళ్ళెంలో వుంచండి" నవ్వుతూనే ఖచ్చితంగా అంది.

"మరి... అతని గుండ్రటికళ్ళు అద్దంలో కనిపించాయేగాని డబ్బుతీసిన చెయ్యి కనిపించలేదు ఎంత ఏమిటి? అని అతను అనుమానిస్తున్నాడేమోనని అనుకుంది.

"ఇంత అనేంలేదు మీకిష్టమైనంత, లేదా మీదగ్గరెంతుంది? అంత-అంతే" రామి చేతులను వెనక్కివిరిచి జాకెట్ విప్పుతూ అంది

'రామమ్మా"

"ఏమిటి? సంకోచమక్కర్లా చెప్పండి."

'నేను తప్పు చేసేను."

'ఏమన్నారు? రామి దెబ్బతిన్నదానిలా వెనుతిరిగి చూసింది.

'నా దగ్గరేమీ లేదు, బీదవాణ్ణి.'

'ఏ-మి-టీ ...' రామి గట్టిగా అరుస్తూ అతని వేపుకు రెండడుగులు వేసింది. దారిద్ర్యాగ్నికి ఆశాభంగం అనే ఆజ్యం పోసినట్టయి ఆమెలోని కోపం భగ్గుమంది.

అతడు మంచంనుండి దూకి, క్రింద నుంచున్నాడు ఎత్తుగా నున్న రామి, ఆ పొట్టి మనిషి ముందు నించొని 'మరెందుకొచ్చారిక్కడికి? సిగ్గులేదూ... ఆశపెట్టి మోసం చేస్తారా?" అని గద్దించింది.

'నేను రావాలనుకోలేదు రామమ్మా. ఇన్నేళ్ళ జీవితంలో దొరికిన ఒకే ఒక్క ఆడదాని సామీప్యంతో నన్ను నేను మరచిపోయాను. పిచ్చివాడినయ్యాను - పొరబడ్డాను."

పొరబడ్డారు హుం - సాయం సమయమంతా వ్యర్థమయింది. ఇంకెవరు దొరుకుతారిపుడు? ఇంకెంతసేపు వరండాలో పడిగాపులుపడి వుండాలో... ఇక రేపూ వుపవాసమేనో ఏమిటో. ఓ దేవుడా... ఇదంతా మీ నుండే ... "రామికి పళ్ళు మండిపోతోంది. ఆ ఒక్క మనిషిని పట్టుకుని పుతికేయాలన్నంత కోపం వచ్చింది. కాని తట్టుకుని-

"చాలు నిర్వాకం వెళ్ళండిక" అంది.

'ఇదిగో వెడుతున్నాను నేను దురదృష్టవంతుణ్ణని తెలుసు నాకు. నేనెవరికీ అక్కరలేదు. మీకూ అక్కరలేక పోయాను. అంతే" దైన్యంతో, క్షీణ స్వరంతో అంటూ తలుపు వేపు నడిచాడతడు.

రామి అతని వెంట వెళ్ళి తలుపు వెనకాలున్న స్విచ్ నొక్కి వరండాలోని ఎల్లుదీపం వెలిగించి తలుపు వెయ్యటానికి చెయ్యివేసింది. బయట ఇంకా మనుషులు తిరుగుతూ వుండటం కనిపించింది. అలాగే తనముందు అక్కడే ఆ మగవాని ముడుచుకున్న శరీరం మెట్లు దిగుతూ ఉండటం కనిపించింది. ఆ క్షణంలో అతని కథ అంతా ఆమె మనసులో మెదిలింది. పెళ్ళాం పిల్లలు ... అంతదాకా ఎందుకు? ఆడదాని స్పర్శనే ఎరగని ఒంటరి బ్రతుకు. పాపం తలుపు వేయడానికి వెళ్ళిన ఆమె కంఠం సన్నగా "ఏమండీ రండీ" అని పలికింది అతను వెనుతిరిగి చూసి సందేహంగా మెట్లు దిగసాగాడు.

'రండి అన్నానుగా...రండి" రామి చెయ్యెత్తి పిలిచింది.

అతను ఆశ్చర్యంతో మెట్లెక్కివచ్చి 'ఏమిటి?" అన్నాడు గాబరాగా తడబడుతూ. రామి అతని చేయి అందుకొని లోపలికి తీసుకెడుతూ "పరవాలేదు ఈరాత్రి యిక్కడుండి వెడుదురుగాని" అంటూ తలుపు వేసుకుంది.

★